

مسئولیت بازیگر را بیشتر می‌کند اما اتفاقی شیرین هم هست. یعنی اگر بتوانید کار خود را به درستی انجام دهید مخاطبی مادام‌العمر خواهید داشت. من در خیابان جوانانی را می‌بینم که به سمت می‌آیند و می‌گویند من در کودکی به تماشای فیلم‌های شما می‌نشستم. این اتفاق برای یک بازیگر بسیار ارزشمند است.

«والدین امانتی» بر حفظ محیط زیست و طبیعت تاکید می‌کند. به نظر شما انتقال چنین مفاهیم مهمی به کودک از طریق فیلم چه قدر می‌تواند تاثیر گذاری کرده و در روند تربیتی و آموزشی کودک موثر واقع شود؟

پیام زیست محیطی «والدین امانتی» برای من عامل بسیار مهم و جذابی بود چون این روزها در کشور ما محیط زیست با سرعتی بسیار تخریب می‌شود. تخریبی که اثراتش غیرقابل بازسازی و ممکن است تمام سرمایه ملی مان نابود شود. متأسفانه دغدغه محیط زیست تبدیل به دغدغه‌ای ملی نشده و جزو اولویت دولت‌ها نیست. آگاهی خاصی هم در این خصوص ایجاد نمی‌شود پس وظیفه ما شهروندان است که تک‌تکمان آگاهانه پیش رفته و برای کند شدن این جریان تخریب بیش از پیش تلاش کنیم. البته که حضور در فیلمی با دغدغه محیط زیستی شاید قدم بزرگی به حساب نیاید اما در حال حاضر این تنها کاری است که از دست من برمی‌آید.

فیلم جدا از سرگرم کننده بودن، بستری برای آموزش به کودک نیز به حساب می‌آید. جدا از مساله حفظ محیط زیست، «والدین امانتی» مفاهیم دیگری چون حفظ وحدت را در زیرمتن خود به کودک القا می‌کند. نظر شما درباره پیام‌های آموزشی پنهان در زیرمتن فیلم چیست؟

در زیرمتن «والدین امانتی» پیام‌ها و مفاهیم بسیار مهمی دیده می‌شود؛ مسئله اتحاد میان بچه‌ها و فضای رویاپردازی و فانتزی کار برایم بسیار جذاب بود. این که بچه‌ها رویایی دارند و بعد رویایشان را زندگی می‌کنند و متوجه می‌شوند هر نوع و شیوه‌ای از زندگی مسائل و مشکلات مخصوص خود را دارد برایم جالب بود. یعنی فیلم به بچه‌ها می‌آموزد که به جای رویاپردازی از شرایط خود بهترین استفاده را جهت بهبود زندگیشان داشته باشند. این‌ها پیام‌های خوب و تاثیر گذاری هستند که کودکان باید آن را بشنوند.

فیلمبرداری «والدین امانتی» همزمان با شیوع ویروس کرونا شد. این مسئله به جریان فیلمبرداری کار هم آسیبی وارد کرد؟ چگونه این بحران را مدیریت کردید؟

فیلمبرداری این اثر در اسفند ۹۸ و ابتدای همه‌گیری ویروس کرونا بود. ما آن زمان در شهر سرخورد مشغول به کار بودیم و کرونا برایمان بیماری مهلکی به‌شمار می‌آمد. جالب است که بدانید یکی از روزهای اوایل فیلمبرداری ما خبر شنیدیم که یک نفر در شهر سرخورد به بیماری کرونا مبتلا شده است. این خبر برای ما بغرنج بود و همان لحظه جلسه‌ای برپا کردیم تا آقای قناعت را راضی کنیم که فیلمبرداری کار برای مدتی متوقف شود. آن زمان تصور می‌کردیم با رسیدن فصل گرما از شدت این ویروس کاسته خواهد شد اما این اتفاق نیفتاد و ما مجبور بودیم دوباره فیلمبرداری را از سر بگیریم. من نقش معلم مدرسه بچه‌ها را بازی می‌کردم و قرار بر این بود پلان‌های داخلی مدرسه روستایی سرخورد را به دلیل همه‌گیری کرونا در مدرسه‌های در تهران فیلمبرداری کنیم. خلاصه که در نهایت به هر ترتیبی که بود «والدین امانتی» ساخته شد و امیدوارم که کودکان و خانواده‌ها از تماشای این اثر سینمایی لذت ببرند.

خیلی از فیلم‌ها به نام کودک ساخته می‌شود اما بچه‌ها را جذب نمی‌کند و در واقع درباره کودکان است. اما فیلم‌های حسین قناعت برای مخاطب کودک ساخته می‌شود و دستور زبان کار در این حوزه سخت و پیچیده را می‌داند.

رامین ناصر نصیر از جمله بازیگرانی است که ترجیه می‌دهد بیشتر بین کارهای خود را با یک کارگردان در یک حوزه خاص در سینما، انجام دهد. همین امر موجب شده که طی این سال‌ها در آثار زیادی که در ژانر کودک و نوجوان ساخته شده و اتفاقاً کارگردان بیشتر آنها نیز حسین قناعت است نقش آفرینی کند. بازیگری که دوست دارد از هیاهوی سینمای تجاری فاصله بگیرد و در دنیای کودکان، قدم بردارد. او در گفت‌وگو با صبا از تجربه کار در سینمای کودک و دغدغه‌های محیط زیستی خود گفته است.

رامین ناصر نصیر:
از آلودگی سینمای بزرگسالان فراری هستیم

کودک امروز، فردی بسیار باهوش است و ارتباط گرفتن با او مختصات مخصوص به خود را دارد. این نزدیکی برای شما چگونه اتفاق می‌افتد؟ ضمن این که کودکان معمولاً با داستان‌ها و فیلم‌ها زندگی می‌کنند در نتیجه ممکن است از بازیگر فیلم مورد علاقه‌شان الگوبرداری کنند. چنین روندی کار بازیگری را برایتان سخت نمی‌کند؟

نمی‌توان برای نحوه ارتباط گیری با کودک فرمول خاصی ارائه کرد. شاید این مسئله بیشتر به حس خود آدم‌ها مربوط و امری غریزی باشد. من در زندگی شخصی خودم هم اغلب می‌بینم که بچه‌ها به راحتی با من دوست می‌شوند و ارتباط می‌گیرند. شاید این ماجرا به دلیل فعال بودن کودک درونم باشد. ممکن است بچه‌ها بارها به تماشای یک فیلم کودک بنشینند و با قهرمان‌های قصه همذات پنداری و الگوسازی کنند. چنین روندی بار

وقتی به کارنامه کاری شما نگاه می‌کنیم، نام آثار کودک بسیاری را می‌بینیم. چه عاملی شما را به سمت کار در این گونه سینمایی جذب می‌کند و دلیل علاقه شما به حضور در آثار کودک چیست؟
شاید بتوان گفت بیشتر آثار سینمایی که من در آن‌ها حضور داشتم در حوزه کودک بوده‌اند. من به کار در این فضا علاقه دارم. فکر می‌کنم حوزه کودکان نسبت به آثار مختص به بزرگسالان از فضای پاک‌تری برخوردار است. حوزه فیلم‌های مخصوص به بزرگسالان می‌تواند دچار آلودگی‌هایی شود؛ از بیان شعارهایی که امروز معتبر هستند و فردا نه، گرفته تا افزودن چاشنی سیاست و اقتصاد به آثار. خیلی از اوقات هم این آثار برای تامین بودجه خود به صورت وابسته با ارگان‌ها و سازمان‌ها ساخته می‌شوند که چنین روندی می‌تواند باعث کم شدن صداقت فیلم شود، اما در فیلم کودک این گونه نیست. بچه‌ها منتقدانی جدی و باصراحت هستند و فضای کاری پاکیزه‌تری در این حوزه وجود دارد.

شما تاکنون چند همکاری مشترک موفق با حسین قناعت داشتید. درباره چگونگی این همکاری متداوم کمی توضیح می‌دهید.

من با حسین قناعت در ۹ پروژه همکاری کردم. فکر می‌کنم فضای کودک بیان و زبانی مشترک میان ما باشد. او کارگردانی است با ذهن فعال و در ارتباط گیری با کودک و نوجوان موفقیت‌آمیز عمل می‌کند.